

Sygn. akt IV CSK 453/17

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa A.L. i D.L.

przeciwko Przedsiębiorstwu Usługowo - Budowlanemu "S." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 5 marca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 5 maja 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od strony pozwanej na rzecz powodów kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

W związku z wniesieniem przez stronę pozwaną PUB „S.” sp. z o.o. skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, pozwany przytoczył przyczynę z art. 398⁹ § 1 punkt 1 k.p.c. Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu tego przepisu jest problem nowy i dotychczas niewyjaśniony, dotyczący ważnego abstrakcyjnego zagadnienia jurydycznego, którego rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy przy okazji rozpoznania skargi kasacyjnej przyczyni się do rozwoju prawa i jurysprudencji oraz będzie miało znaczenie nie tylko dla tej konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Skarżący powinien sformułować to zagadnienie, przedstawić pogłębiony wywód prawny uzasadniający zgłoszone wątpliwości oraz wykazujący nie tylko zasadność preferowanego przez skarżącego sposobu jego rozstrzygnięcia, ale także wadliwość rozwiązania postawionego problemu przez Sąd drugiej instancji. Wskazana przez stronę skarżącą kwestia dotyczy tego, czy nieokreślenie

i niewykazanie przez inwestora wady fizycznej obiektu budowlanego i co za tym idzie brak możliwości jej usunięcia przez wykonawcę może skutkować uznaniem, że wykonawca jest w zwłoce z jej usunięciem w rozumieniu art. 476 k.c. czy też okoliczność tę należy uznać za opóźnienie. Tak sformułowane zagadnienie nie odpowiada pierwszej przyczynie kasacyjnej. Sprowadza się ponadto do niedopuszczalnego w skardze kasacyjnej kwestionowania oceny dowodów i ustaleń faktycznych (art. 398³ § 3 k.p.c.), wiążących Sąd Najwyższy przy rozpoznaniu skargi kasacyjnej (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). z których wynika, że powodowi inwestorzy wskazali pozwanemu wykonawcy wady pokrycia dachowego. W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.